

TWORZYWA SZTUCZNE	NORMA BRANŻOWA	BN-77
	Hełmy przemysłowe	6431-03
		Grupa katalogowa X 26

1. WSTĘP

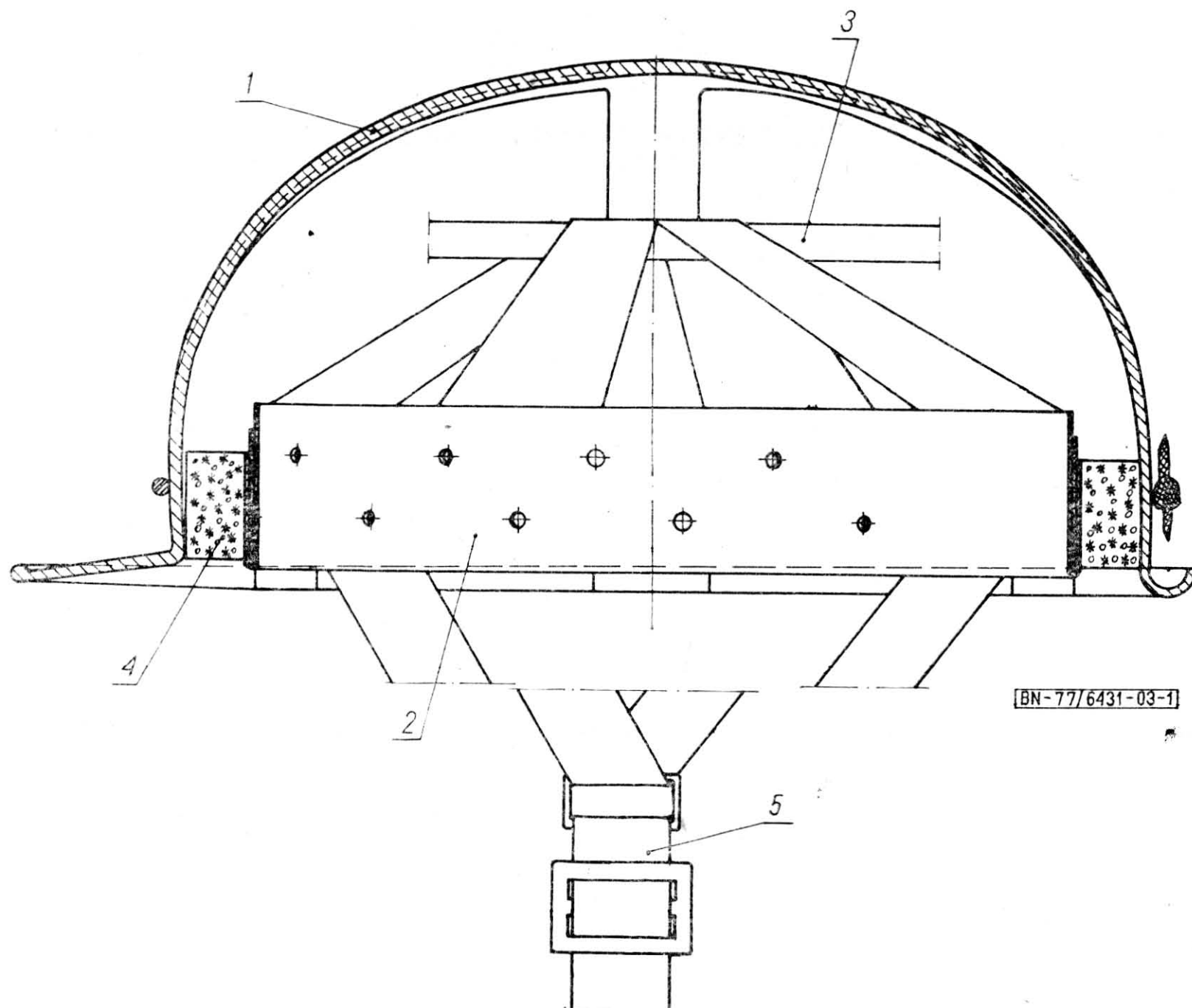
1.1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy są hełmy przemysłowe wykonane metodą wtrysku z tworzyw termoplastycznych lub metodą prasowania z tworzyw termoutwardzalnych.

Hełmy przeznaczone są do ochrony głowy przed urazami mechanicznymi i porażeniem prądem

elektrycznym w zakładach przemysłowych, kopalniach oraz innych gałęziach gospodarki.

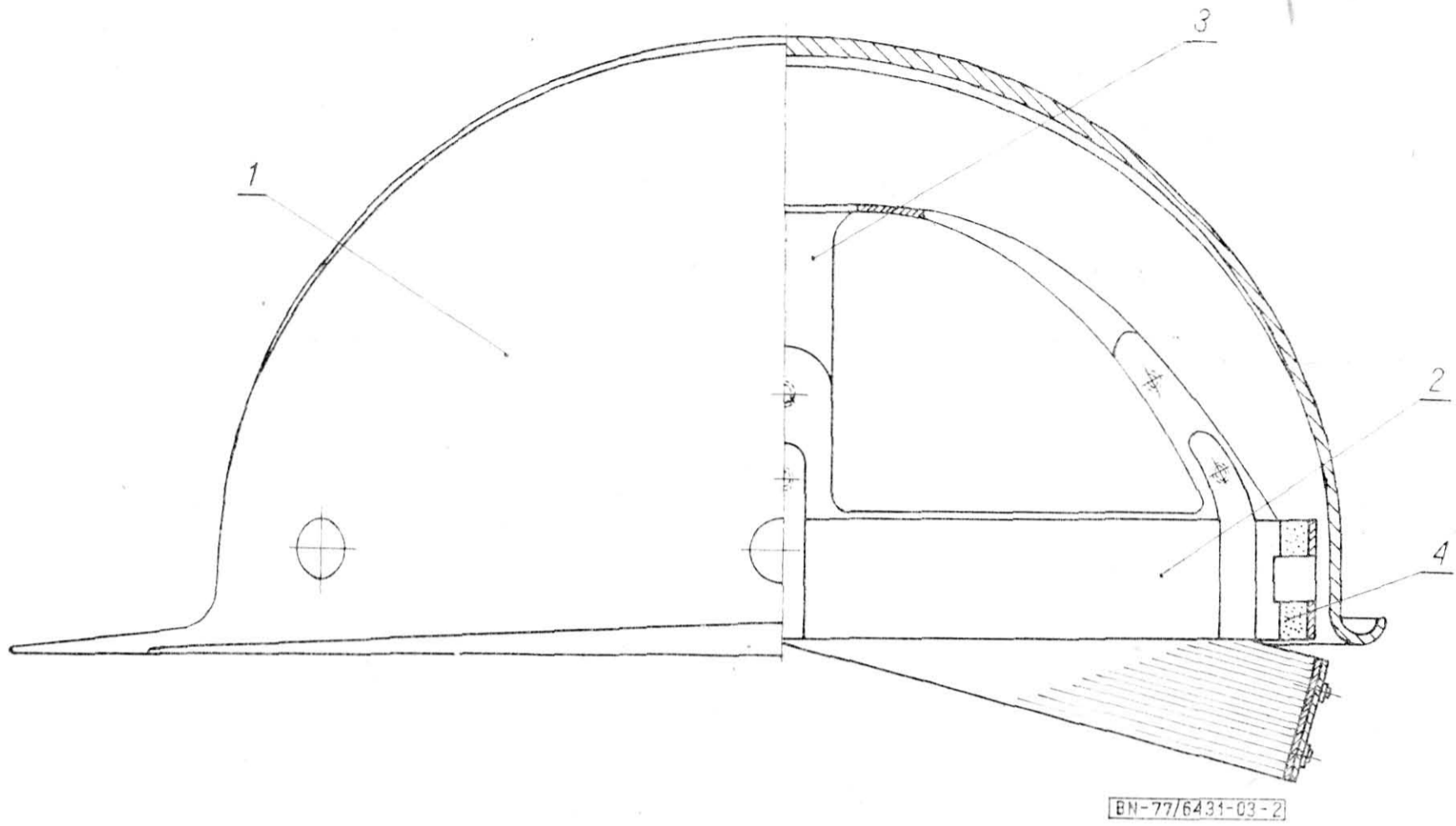
1.2. Określenie. Hełm przemysłowy jest to ochronne nakrycie głowy składające się z części pokazanych na rys. 1÷12, określonych wg tabl. 1 i wykonanych z odpowiednich materiałów ¹⁾.

¹⁾ Patrz Informacje dodatkowe p. 6.

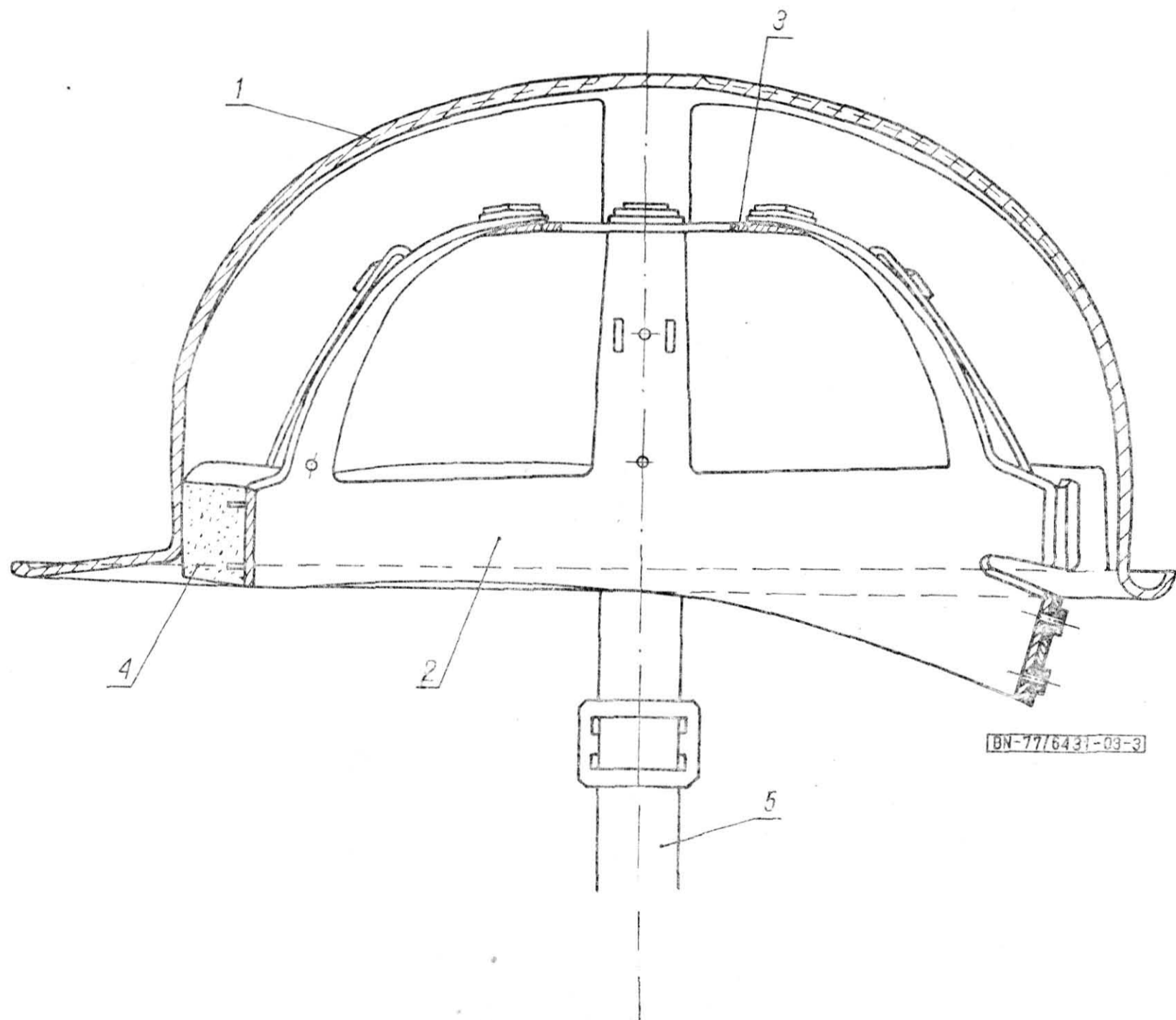

Rys. 1. Hełm ogólnego stosowania 1/1

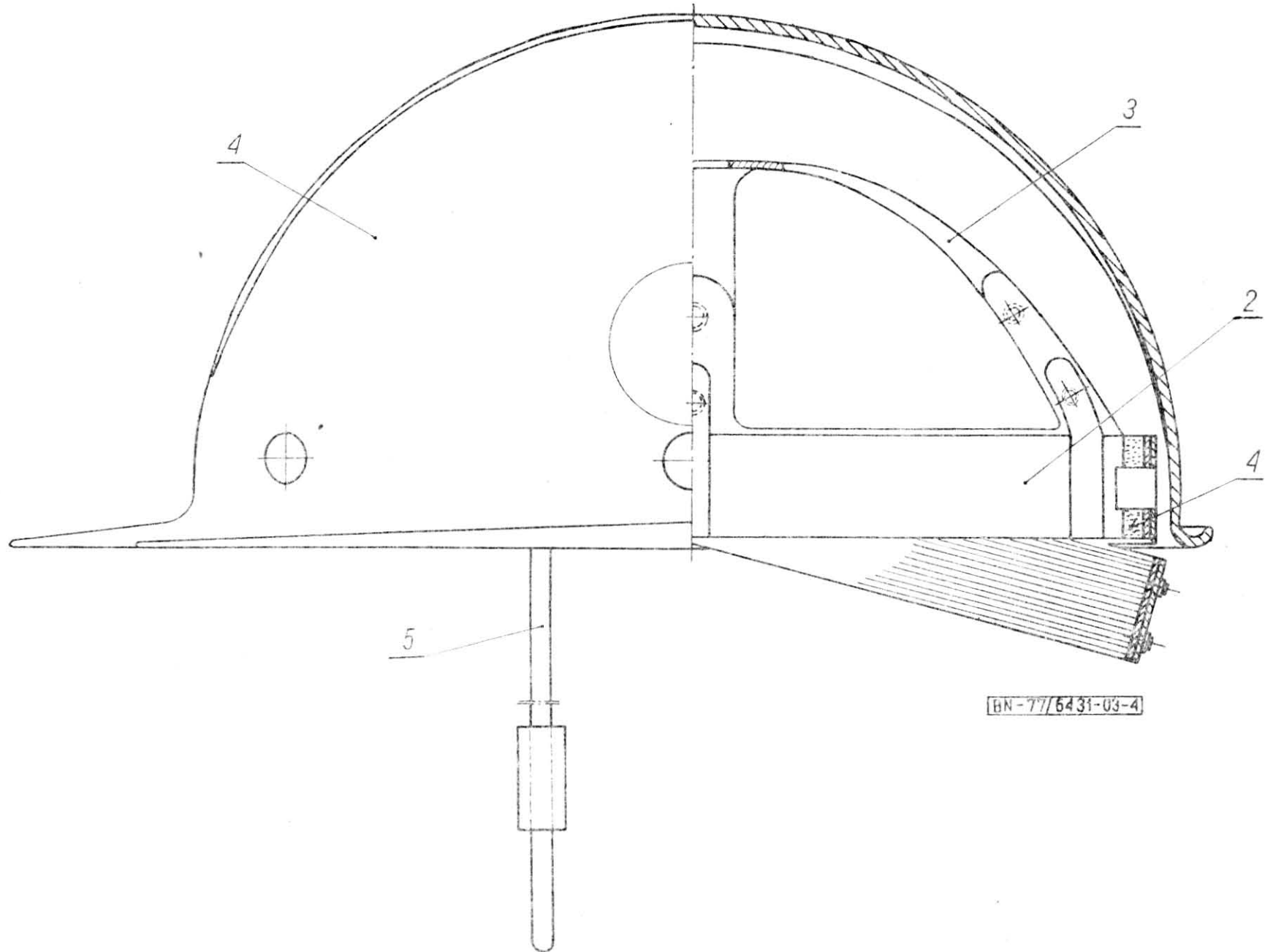
Zgłoszona przez Zjednoczenie Przemysłu Tworzyw i Farb
 Ustanowiona przez Naczelnego Dyrektora ZPTiF dnia 17 stycznia 1977 r.
 jako norma obowiązująca w zakresie produkcji i obrotu od dnia 1 stycznia 1978 r.
 (Dz. Norm. i Miar nr 10/1977 poz. 33)

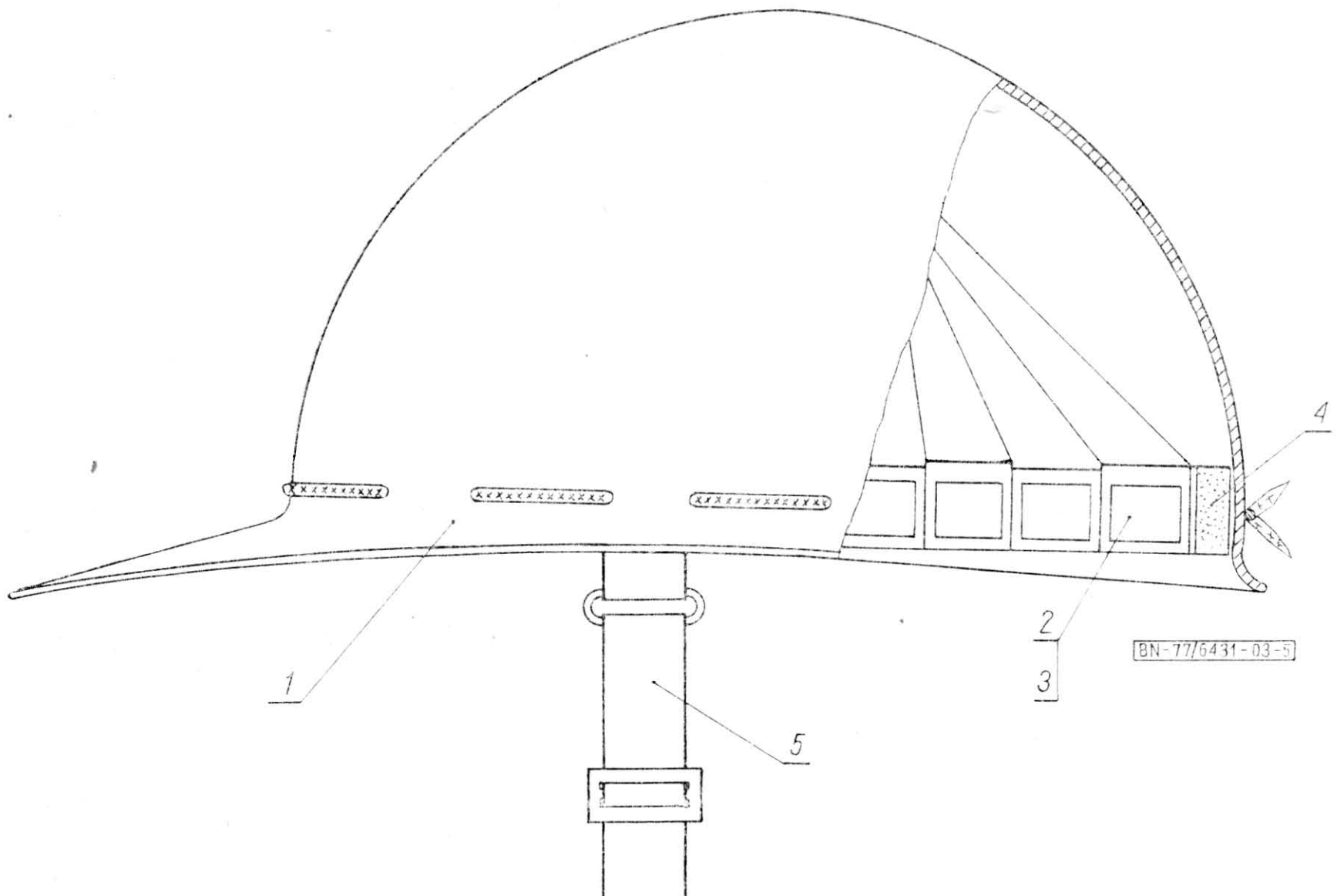
Rys. 2. Hełm ogólnego stosowania 1/2

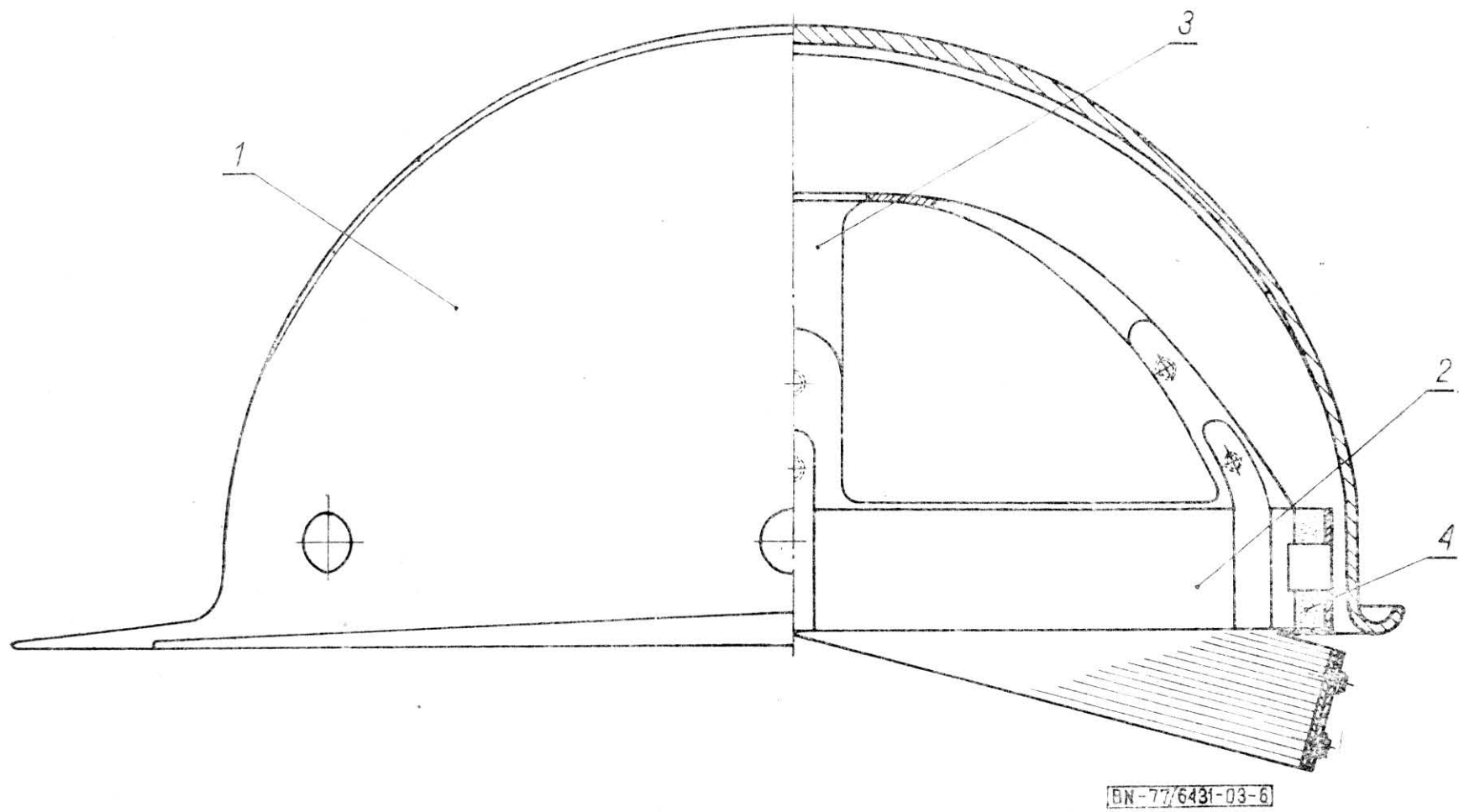
Rys. 3. Hełm ogólnego stosowania 1/3

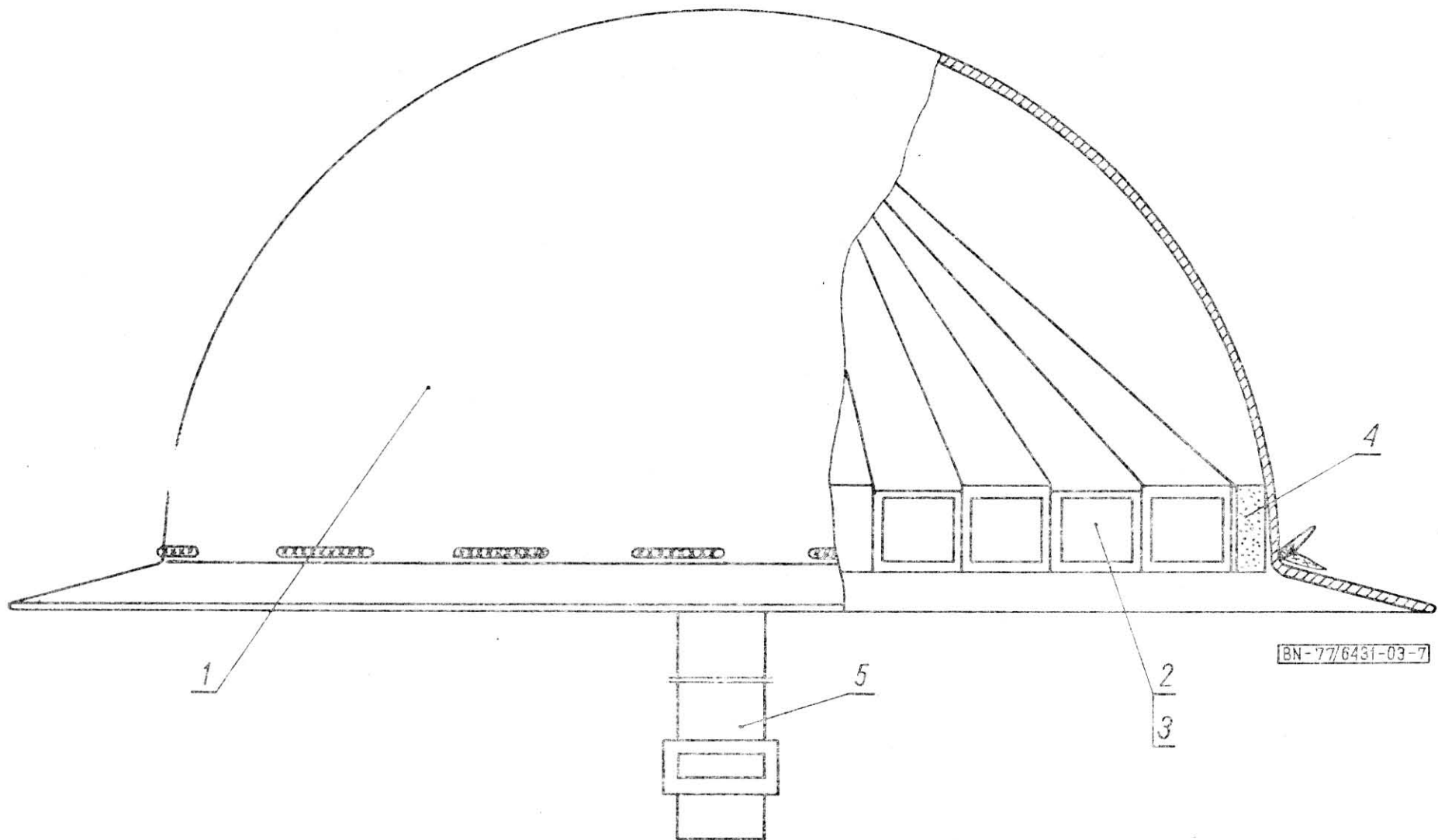
Rys. 4. Hełm ogólnego stosowania 1/4

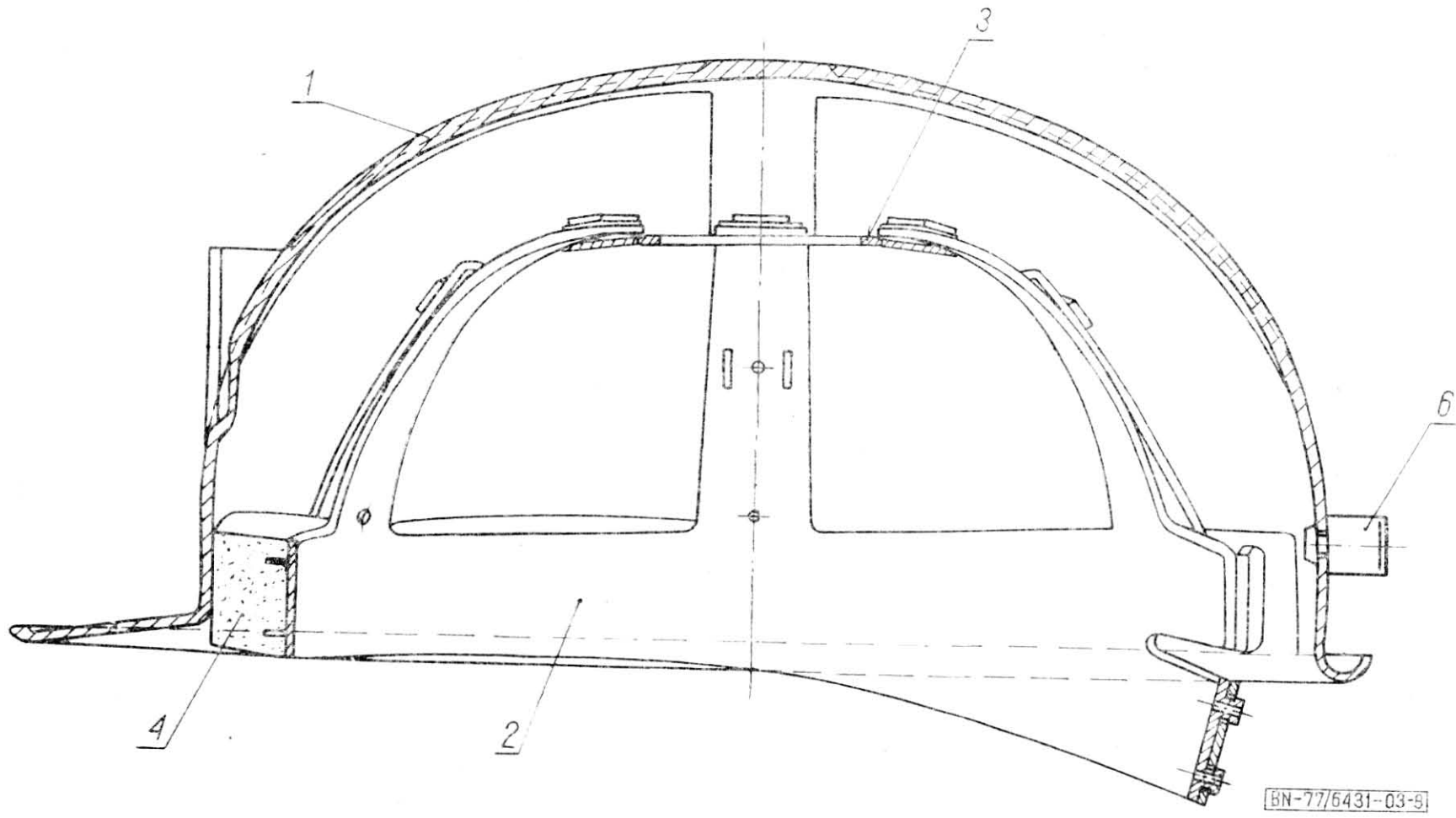
Rys. 5. Hełm ogólnego stosowania 1/5

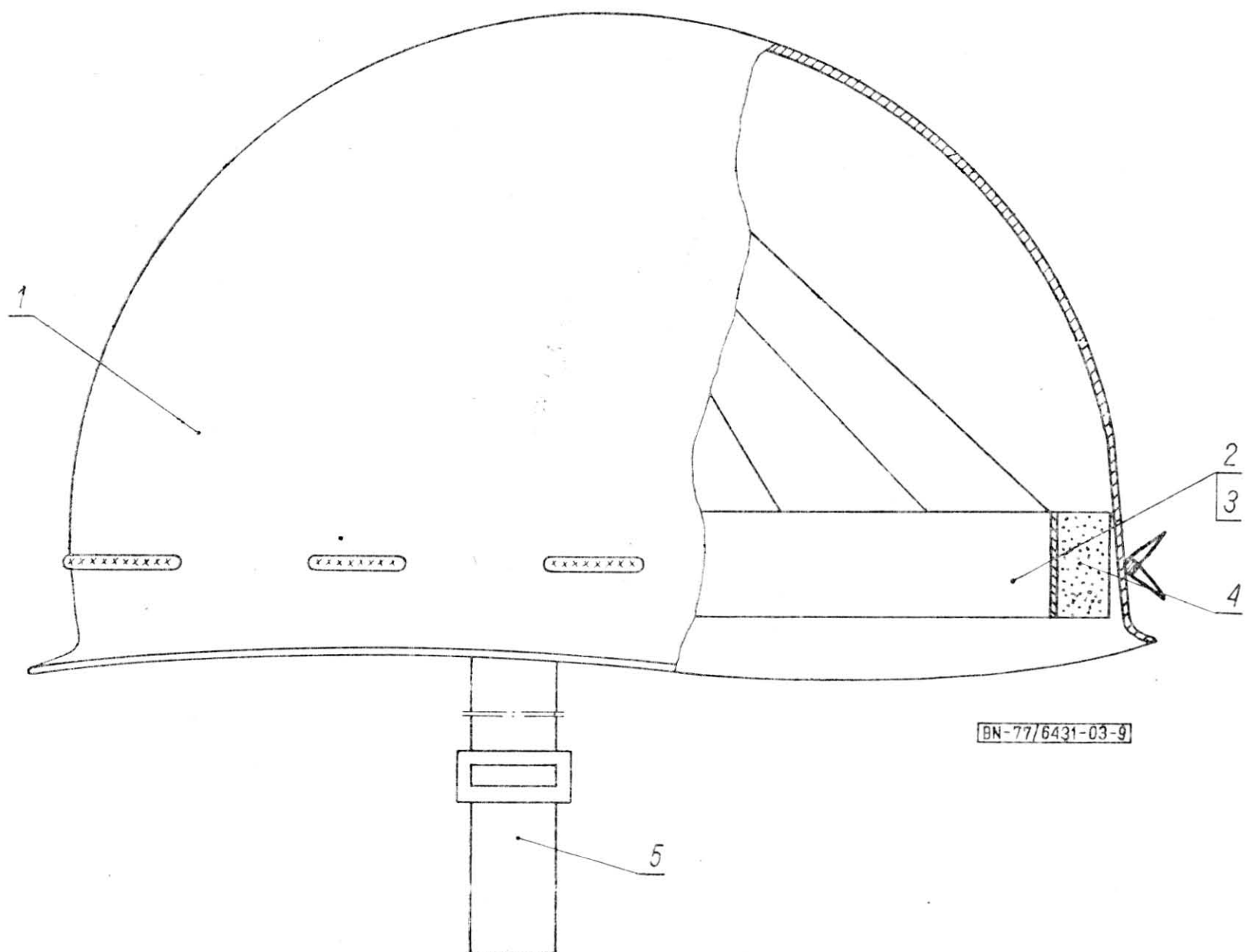
Rys. 6. Hełm ogólnego stosowania 1/6

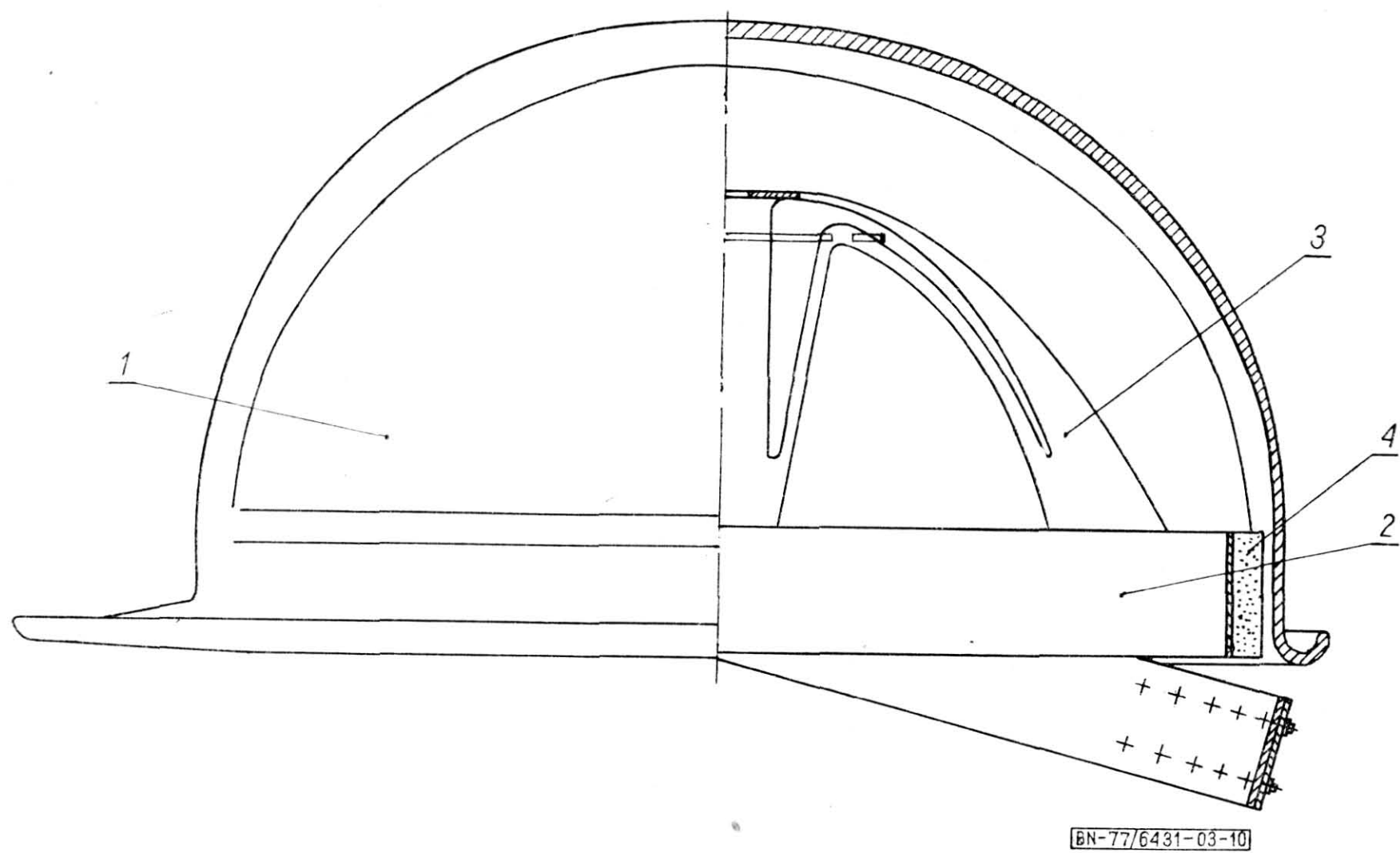
Rys. 7. Hełm ogólnego stosowania 1/7

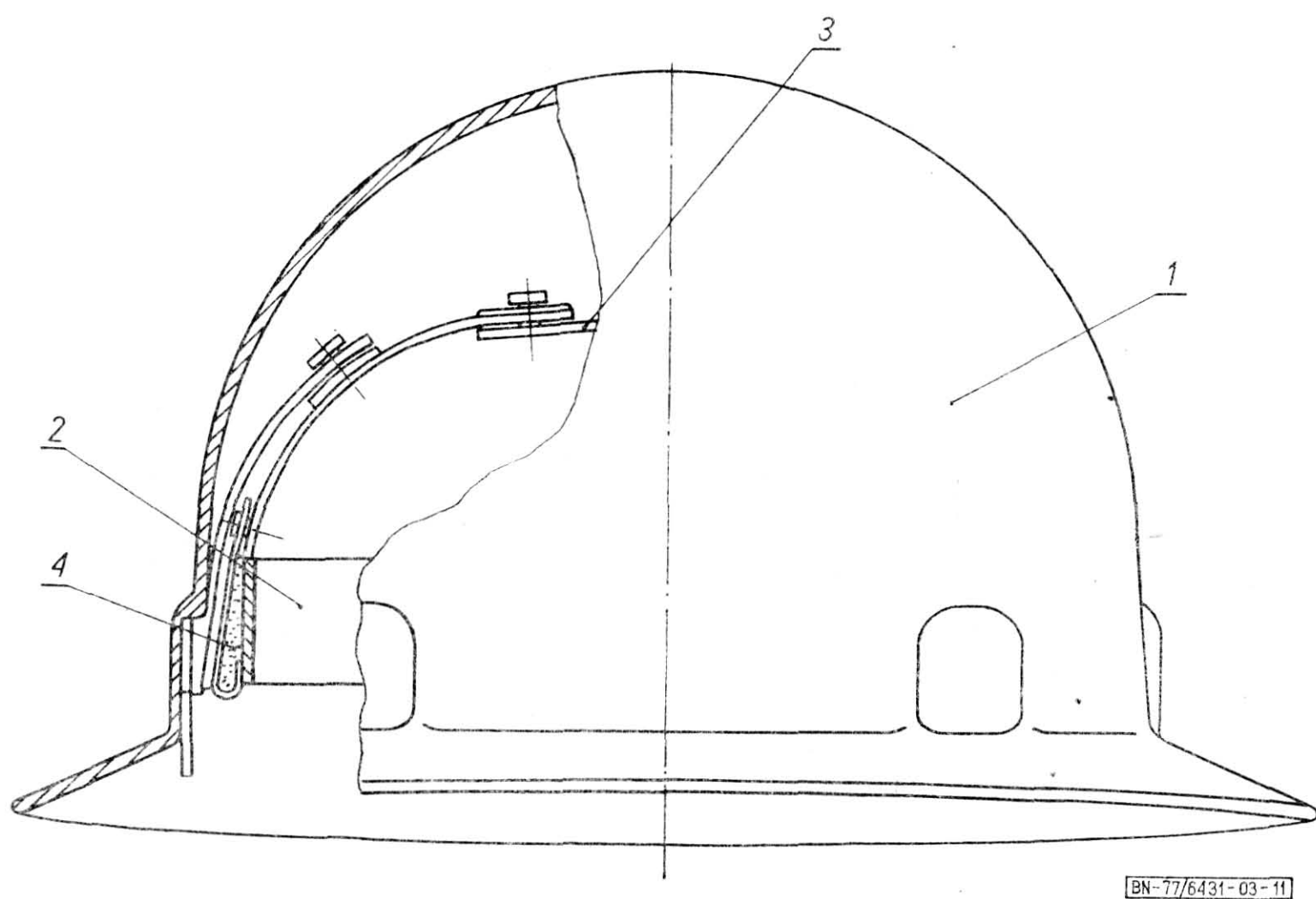
Rys. 8. Hełm górniczy

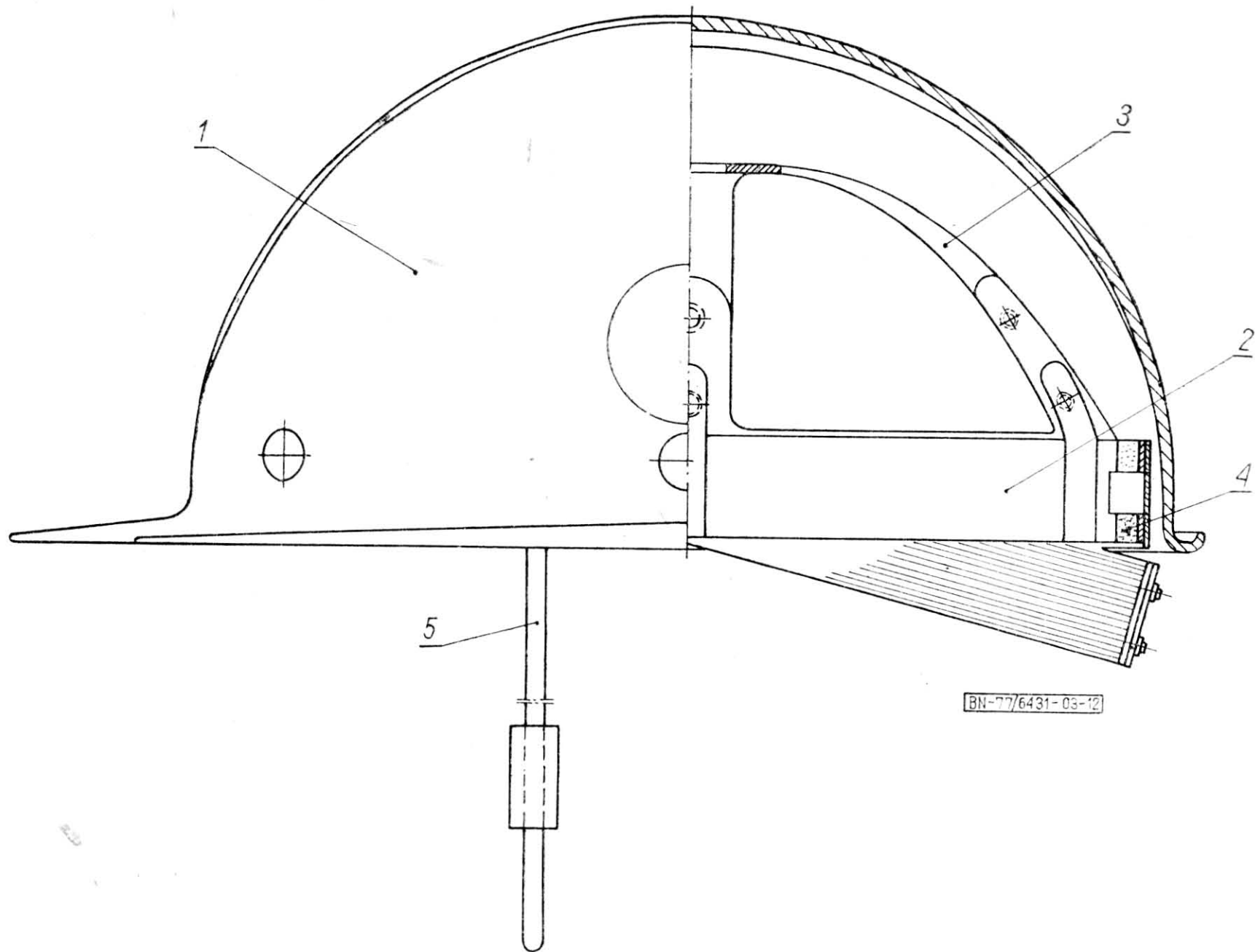
Rys. 9. Hełm stoczniowy

Rys. 10. Hełm hutniczy

Rys. 11. Hełm energetyczny

Rys. 12. Hełm budowlany

Tablica 1

Lp.	Nr części na rys. 1÷12	Nazwa zespołu lub części	Liczba części	Określenie
1	2	3	4	5
1	1	Skorupa	1	sztywna czasza stanowiąca zewnętrzną część hełmu
2	2, 3, 4, 5	Więźba	1	wewnętrzne wyposażenie hełmu
3	2, 3, 4	Czepiec	1	część wewnętrzna hełmu stykająca się bezpośrednio z głową, służąca do osadzenia hełmu na głowie
4	2	Pas główny	1	element czepca opasujący głowę na wysokości podstawy czaszki
5	3	Łącznik	1	element czepca łączący ramiona pasa głównego

cd. tabl. 1.

Lp.	Nr części na rys. 1÷12	Nazwa zespołu lub części	Liczba części	Określenie
1	2	3	4	5
6	4	Wykładzina ochronna	1	warstwa materiału przylegająca od wewnątrz skorupy hełmu jako element amortyzujący do tłumienia energii uderzenia
7	5	Pasek podbródkowy	1	element więźby umożliwiający zapięcie hełmu pod brodą
8	6	Uchwyt kabla ¹⁾	1	element hełmu służący do przytrzymywania kabla

¹⁾ Dotyczy hełmów typu 2.

2. PODZIAŁ I OZNACZENIE

2.1. Typy. W zależności od przeznaczenia i konstrukcji rozróżnia się następujące typy hełmów przemysłowych:

- 1 — ogólnego stosowania — rys. 1÷7,
- 2 — górniczy ¹⁾ — rys. 8,
- 3 — stoczniowy — rys. 9,
- 4 — hutniczy — rys. 10,
- 5 — energetyczny — rys. 11,
- 6 — budowlany — rys. 12.

2.2. Odmiany. W zależności od konstrukcji różni się 7 odmian hełmów ogólnego stosowania (rys. 1÷7).

2.3. Wielkości hełmów. W zależności od długości obwodu wewnętrznego pasa głównego mierzonej w cm różni się 9 wielkości hełmów, które należy oznaczyć kolejno od 54 do 62 w odstępach co 1 cm. Wymiary 61 i 62 mogą być produkowane po uprzednim uzgodnieniu pomiędzy producentem i odbiorcą.

W zależności od wielkości rozmiaru pasa głównego dopuszcza się produkowanie różnych wielkości skorup.

2.4. Oznaczenie

2.4.1. Sposób budowy oznaczenia. Oznaczenie powinno zawierać:

- a) typ hełmu,
- b) wielkość hełmu,
- c) nr normy.

2.4.2. Przykład oznaczenia hełmu przemysłowego ogólnego stosowania (typ 1) odmiany 1 wielkości 54 cm:

HEŁM OGÓLNEGO STOSOWANIA 1/1 54
BN-77/6431-03

3. WYMAGANIA

3.1. Wymagania ogólne. Hełm powinien zapewniać użytkownikowi zabezpieczenie głowy przed skutkami uderzenia i obrażenia.

Wyposażenie hełmu powinno zapewniać wygodę w czasie jego użytkowania, zabezpieczać przed przemieszczeniem się hełmów na głowie, nie powinno wywierać miejscowych ucisków, wywoływać chorób skóry.

Zapięcie paska podbródkowego powinno być łatwe, wygodne i bezpieczne.

Hełm nie powinien ograniczać widoczności, rozglądania się, powinien mieć odpowiednią wentylację oraz powinien umożliwiać używanie szkieł korekcyjnych (okularów) itp.

3.2. Wymagania konstrukcyjne

3.2.1. Skorupa hełmu powinna być tak wykonana, aby zapewniała właściwą jej współpracę z pasem głównym, mieć powierzchnię zewnętrzną i wewnętrzną gładką. Krawędź skorupy powinna być zaokrąglona i bez wyszczerbień.

Dopuszczalne są dodatkowe otwory wentylacyjne w skorupie hełmu wg zatwierdzonego wzorca.

3.2.2. Elementy amortyzujące (więźba i wykładzina ochronna) powinny być tak dobrane, aby pod działaniem siły występującej w czasie uderzenia nie następowało oddzielenie się ich od skorupy hełmu oraz aby przenoszenie tej siły na głowę nie było skoncentrowane w jednym miejscu.

3.2.3. Więźba powinna być przymocowana do skorupy tak, aby odległość między wewnętrzną powierzchnią skorupy i zewnętrzną powierzchnią szczytu czepca wynosiła nie mniej niż 30 mm.

3.2.4. Pasek podbródkowy powinien mieć możliwość regulacji długości wokół podbródka. Paski mogą być rozpinające się i samorozpinające.

3.2.5. Sztywność ronda. Rondo hełmu podczas badania wg 5.5.2 nie powinno wykazywać pęknięć ani załamań.

3.2.6. Masa kompletnego hełmu powinna wynosić nie więcej niż 420 g.

3.3. Wymagania fizykochemiczne — wg tabl. 2.

3.4. Cechowanie. Na wewnętrznej stronie skorupy z tworzyw sztucznych termoplastycznych należy umieścić w sposób trwały i wyraźny co najmniej następujące dane:

- znak firmowy lub nazwę producenta,
- symbol materiału wg PN-75/C-89004,
- miesiąc i rok produkcji dla hełmów typu 2.

4. PAKOWANIE, PRZECHOWYWANIE I TRANSPORT

4.1. Pakowanie. Hełmy przeznaczone do wysyłki należy owinać miękkim papierem wg BN-66/7326-01 i wkładać do pudeł transportowych 1822-141 (F-K-T1-R1-1) 1140×380×380 wg PN-73/O-79402 — po 20, 25, 30, 35 i 40 sztuk jednego typu.

Do każdego hełmu powinna być dołączona etykieta z napisem zawierającym co najmniej:

- a) znak lub nazwę producenta,
- b) oznaczenie wg 2.4.2,
- c) datę produkcji i numer partii,
- d) cenę detaliczną wyrobu,
- e) nr rejestracyjny CIOP,
- f) znak kontroli jakości.

Na każdym pudle należy umieścić etykietę zawierającą co najmniej:

- znak lub nazwę producenta,
- oznaczenie wg 2.4.2,
- numer partii,
- liczbę sztuk hełmów w pudle,
- jednostkową cenę detaliczną,
- masę brutto,

¹⁾ Patrz Informacje dodatkowe p. 6.

Tablica 2

Własność	Jednostka miary	Wartość					
		Typy					
		1	2	3	4	5	6
a) Barwa	—	wg uzgodnienia odbiorcy z producentem					
b) Chłonność wody, najwyżej	%	2	—	2	—	—	2
c) Odporność na przebicie przed i po próbie chłonności wody; skorupa hełmu nie powinna ulec przebiciu, a głębokość śladu po uderzeniu nie powinna przekraczać 3 mm pod działaniem przebijaka o energii uderzenia równej	J (kG · m)	17,55 (1,8)					
d) Odporność na uderzenie przed i po próbie chłonności wody ¹⁾ ; hełm nie powinien wykazać: — pęknięć skorupy na całej jej grubości, — uszkodzeń wieżby, — zetknięcia skorupy z czepcem wieżby pod działaniem kuli o energii uderzenia równej	J (kG · m)	98,1 (10)	51,5 (5,25)	98,1 (10)	51,5 (5,25)	98,1 (10)	98,1 (10)
e) Rozpinanie paska podbródkowego samorozpinającego powinno następować pod działaniem siły wynoszącej co najmniej	kG	1,4					
f) Odporność elektryczna powierzchniowa właściwa	Ω	—	2)	—	min 5 · 10 ⁵	min 5 · 10 ⁵	—
g) Odporność izolacji	Ω	—	2)	—	min 10 ⁶	min 10 ⁶	—
h) Próba napięciowa	kV	—	—	—	—	7,5	—
i) Wytrzymałość czasowo-prądowa	mA/min	—	—	—	—	wg 5.5.11	—

¹⁾ Badanie po próbie chłonności wody dotyczy tylko hełmów z tworzyw termoutwardzalnych.
²⁾ Patrz Postanowienia przejściowe.

- masę netto,
- miesiąc i rok produkcji,
- nr rejestracyjny CIOP,
- znak kontroli jakości

oraz znaki ostrzegawcze wg PN-76/O-79252 rys. 8 i 13.

Dopuszcza się inne opakowania, jeżeli zabezpieczają one produkt co najmniej w takim stopniu jak wymienione.

4.2. Formowanie jednostek ładunkowych. W przypadku stosowania paletyzacji, hełmy w opakowaniach transportowych należy formować w jednostki ładunkowe przy użyciu palet o wymiarach 800×1200 mm. Ładunek na palecie należy zabezpieczyć przed przesuwaniem się i deformacją.

4.3. Przechowywanie. Hełmy w opakowaniu wg

4.1 należy przechowywać w pomieszczeniach suchych i przewiewnych.

4.4. Transport. Hełmy w opakowaniu wg 4.1 można przewozić wszystkimi środkami transportowymi, zabezpieczając je przed zabrudzeniem oraz uszkodzeniami mechanicznymi i wzajemnym przesuwaniem się w czasie transportu.

W transporcie kolejowym hełmy należy przewozić zgodnie z Przepisami o ładowaniu i wyładowaniu wagonów towarowych w komunikacji wewnętrznej.

5. BADANIA

5.1. Program badań

5.1.1. Badania pełne należy przeprowadzać co najmniej raz na rok oraz przy każdej zmianie

technologii produkcji i zmianie stosowanych surowców.

Badania pełne obejmują sprawdzanie zgodności wyrobu z wszystkimi wymaganiami normy określonymi w tabl. 3.

5.1.2. Badania niepełne polegają na sprawdzeniu każdego hełmu pobranego do badań wg tabl. 4 z wymaganiami normy określonymi w tabl. 3 znakiem +.

Tablica 3

Rodzaje badań	Badanie		Typ hełmu
	pełne	nie-pełne	
a) Oględziny zewnętrzne (3.1, 3.2.1÷3.2.4, 3.3a), 3.4, 4.1)	+	+	wszystkie typy
b) Sprawdzanie sztywności runda (3.2.5)	+	—	1 wg rys. 7 5 wg rys. 11
c) Sprawdzanie masy hełmu (3.2.6)	+	+	wszystkie typy
d) Sprawdzanie chłonności wody (3.3 tabl. 2 poz. b)	+	—	1, 3, 6
e) Sprawdzanie odporności na przebicie ¹⁾ (3.3 tabl. 2 poz. c)	+	+	
f) Sprawdzanie odporności na uderzenie ¹⁾ (3.3 tabl. 2 poz. d)	+	+	wszystkie typy
g) Sprawdzanie rozpinania paska podbródkowego samorozpinającego się (3.3 tabl. 2 poz. e)	+	+	
h) Pomiar oporności elektrycznej powierzchniowej właściwej (3.3 tabl. 2 poz. f)	+	+	2, 4, 5
i) Pomiar oporności izolacji (3.3 tabl. 2 poz. g)	+	+	
j) Próba napięciowa (3.3 tabl. 2 poz. h)	+	+	
k) Pomiar wytrzymałości czasowo-prądowej (3.3 tabl. 2 poz. i)	+	+	5

¹⁾ Sprawdzanie odporności na przebicie i uderzenie po próbie chłonności wody należy wykonywać przy badaniach pełnych.

5.2. Wielkość partii. Partia powinna się składać z nie więcej niż 1200 sztuk hełmów jednego typu

i odmiany wyprodukowanych z tego samego typu surowca.

5.3. Pobieranie próbek. Z partii przedstawionej do odbioru należy pobrać w sposób losowy liczbę sztuk hełmów podaną w tabl. 4 wg PN-73/N-03021.

Tablica 4

Liczność partii (sztuk)	Badanie wg					
	3.1, 3.2.1÷3.2.4, 3.2.6, 3.3 tabl. 2 poz. a), 3.4, 4.1			3.2.5, 3.3 tabl. 2 poz. b)÷i)		
	Ogólny poziom kontroli I			Specjalny poziom kontroli S-1		
	n	m ₁	m ₂	n	m ₁	m ₂
do 150	13	0	1			
151÷280	50	1	2			
281÷500	50	1	2	5	0	1
501÷1200	80	2	3			
1201÷3200	125	3	4			

n — liczność próbki,
n₁ — liczba kwalifikująca,
m₂ — liczba dyskwalifikująca.

5.4. Przygotowanie hełmów do badań. Przed przystąpieniem do badań hełmy poddaje się klimatyzacji w temperaturze $20 \pm 2^\circ\text{C}$ i wilgotności względnej $65 \pm 5\%$ co najmniej przez 24 h.

5.5. Opis badań

5.5.1. Oględziny należy przeprowadzić nieuzbrojonym okiem w świetle rozproszonym.

5.5.2. Sprawdzanie sztywności runda. Hełmy należy nałożyć na makietę głowy wg rys. 14. W środku szerokości runda po obu stronach hełmu zamocować równolegle do siebie wzdłuż dowolnej osi dwa imadła. Na każde imadło zawiesić ciężarek. Łączna masa jednego ciężarka z imadłem powinna wynosić $2 \pm 0,005$ kg. Tak obciążone rondo w ciągu 10 min nie powinno wykazać pęknięć ani załamań.

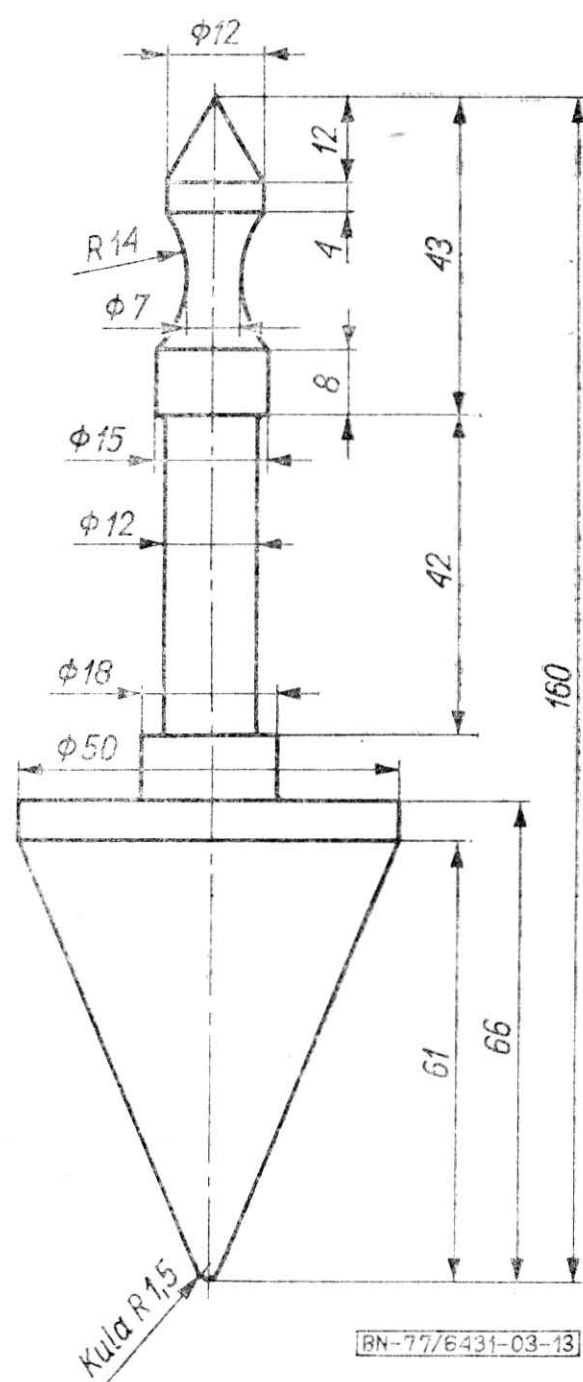
5.5.3. Sprawdzanie masy należy przeprowadzić z dokładnością do 1 g.

5.5.4. Sprawdzanie chłonności wody. Skorupę hełmu należy umieścić w suszarce w temperaturze $100 \pm 5^\circ\text{C}$ na 1 h. Następnie należy ją zważyć z dokładnością do 1 g i zanurzyć w wodzie o temperaturze $20 \pm 5^\circ\text{C}$ na 48 h. Po tym czasie zważyć ją ponownie z dokładnością do 1 g i obliczyć przyrost masy w procentach.

5.5.5. Sprawdzanie odporności na przebicie

5.5.5.1. Przyrządy

a) Przebijak stożkowy metalowy — wg rys. 13.

Rys. 13. Przebijak stożkowy

Masa przebijaka powinna wynosić 0,450 kg. Przebijak w czasie próby powinien być ustawiony wierzchołkiem stożka do dołu i utrzymywany w pozycji pionowej w odpowiednim uchwycie stojaka.

b) Makieta głowy wg rys. 14 i tabl. 5 na str. 12 służąca do osadzenia hełmu w czasie badania powinna być wykonana z twardego drewna o ciężarze właściwym $640 \div 720 \text{ kg/m}^3$ i zawartości wody 12% (np. ze sklejkki bukowej lub klonowej szerokości 40 mm o warstwach prostopadłych do płaszczyzny podstawowej hełmu, sklejonych klejem odpornym na wilgoć).

Makieta głowy, podczas badania powinna być ustawiona na twardym podłożu, np. na stalowej nieruchomej płycie.

c) Suwmiarka.

5.5.5.2. Sposób przeprowadzenia pomiaru. Na makietę należy nałożyć hełm i dopasować jego pas główny do jej obwodu. Następnie należy opuścić swobodnie przebijak z wysokości 4 m od powierzchni skorupy.

Przebijak należy opuszczać trzykrotnie, za każdym razem w inne miejsce skorupy odległe od poprzedniego co najmniej 20 mm.

Pomiar należy przeprowadzić w temperaturze $20 \pm 5^\circ\text{C}$.

W taki sam sposób należy przeprowadzić pomiar po próbie chłonności wody.

5.5.6. Sprawdzanie odporności na uderzenie

5.5.6.1. Przyrządy

- Kula stalowa o masie 3,5 kg.
- Makieta głowy wg 5.5.5.1b) — umieszczona na nieruchomej stalowej płycie.
- Kalka maszynowa lub ołówkowa w arkuszach o wymiarach $70 \times 70 \text{ mm}$.
- Biały papier w arkuszach o wymiarach $70 \times 70 \text{ mm}$.

5.5.6.2. Sposób przeprowadzenia pomiaru. Na wewnętrznej powierzchni skorupy badanego hełmu należy przykleić przygotowany wg 5.5.6.1d) kwadrat białego papieru, a na szczytowym punkcie makiety głowy — kwadrat kalki maszynowej lub ołówkowej.

Następnie hełm należy nałożyć na makietę głowy i dopasować jego pas główny do jej obwodu, po czym opuścić jednokrotnie kulę.

Wysokość spadku kuli powinna wynosić dla typów 2 i 5 — 1,5 m, a dla pozostałych 2,85 m.

Po wykonaniu badania hełm należy zdjąć z makiety i sprawdzić odbicie kalki na papierze przyklejonym wewnątrz skorupy hełmu.

W taki sam sposób należy przeprowadzić pomiar po próbie chłonności wody.

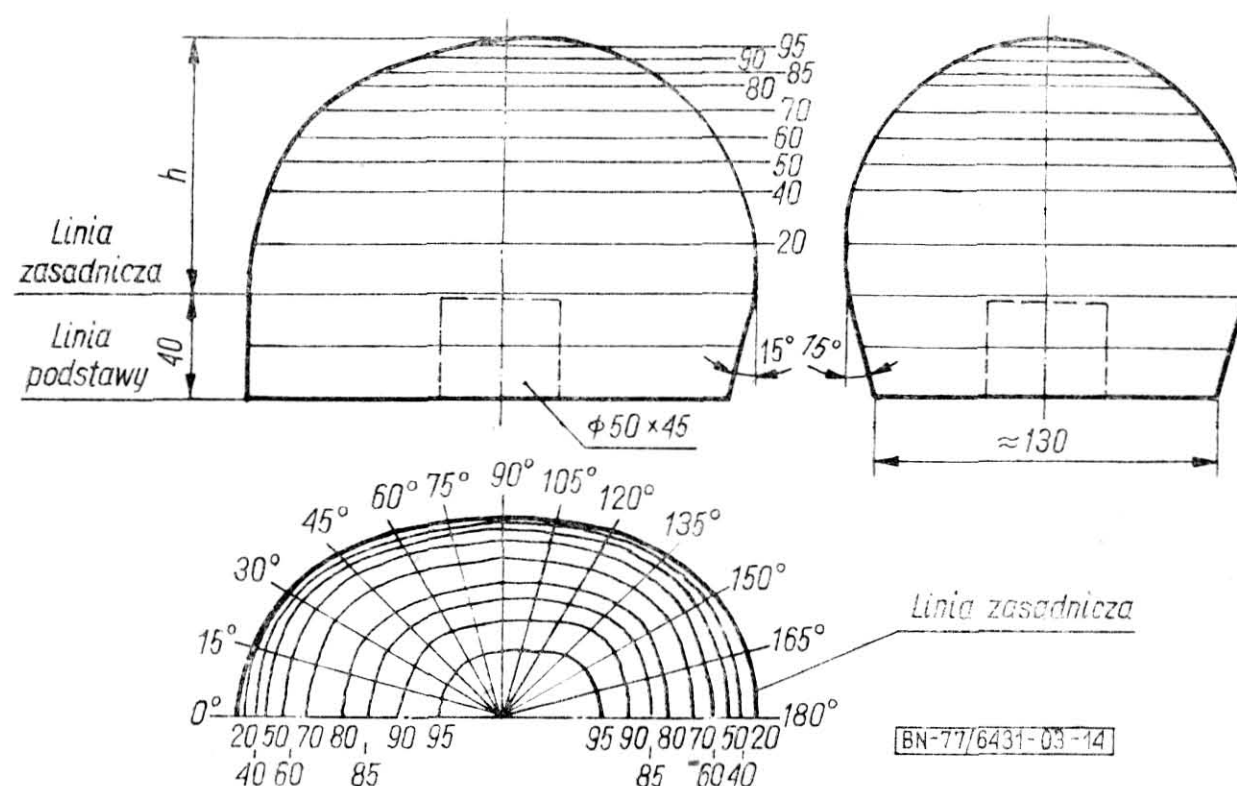
5.5.7. Sprawdzanie zapięcia paska podbródkowego samorozpinającego się należy wykonać za pomocą ciężarka o masie 1,4 kg. Ciężarek należy przymocować do metalowej spinki paska i podnieść hełm za skorupę.

5.5.8. Pomiar oporności elektrycznej powierzchni właściwej. Przed wykonaniem pomiaru hełm należy poddać próbie działania wody wodociągowej w temperaturze pokojowej przez zanurzenie hełmu w wodzie w ciągu 24 h lub w komorze klimatyzacyjnej o wilgotności względnej 95%. Po ukończeniu zwilżania woda na powierzchni hełmu nie powinna się rozlewać, lecz zbierać w pojedyncze krople.

Bezpośrednio po próbie zwilżania, bez wycierania powierzchni hełmu, należy przykleić olejem transformatorowym wg PN-72/C-96058, równolegle w odległości 10 mm w dowolnym miejscu na powierzchni hełmu dwie elektrody w formie pasków z folii aluminiowej lub cynkowej długości 100 mm i szerokości $10 \div 15 \text{ mm}$.

Pomiar elektrycznej oporności właściwej należy przeprowadzić wg PN-71/E-04405.

5.5.9. Pomiar oporności izolacji. Przed poddaniem hełmu próbie zwilżania wg 5.5.6.4 należy w

Rys. 14. Makieta głowy

Tablica 5

Wysokość ponad linię zasadniczą mm	Stożek kąta połowy obwodu makiety												
	0°	15°	30°	45°	60°	75°	90°	105°	120°	135°	150°	165°	180°
	Promień makiety, mm												
0	97,6	95,6	92,9	85,3	79,4	76,2	75,8	78,6	82,9	88,5	94,1	97,2	97,6
20	95,5	94	92	85,3	79,4	76,2	75,8	78,6	82,9	88,5	94,1	96,5	97
40	90	89	88	83	77	74,5	74,2	76,5	81	86	91	92	92
50	86,5	86	85	79,5	74	71,3	71,3	73,5	78,5	83,5	87,5	88,5	88,5
60	80,5	80	79,5	74	70	66,5	66	68,5	73	78	82	82	82,5
70	71	71	71	67	62,5	60	59,5	61,5	66,5	71,5	74,5	75	75
80	57,5	57,5	57,5	55	52	50	50	53	57	62	65	65	65
85	48	48	48	47	45	44	44	46	50	55,5	59	59	59
90	37	37	37	36	36,5	36	36	38	42	48	50	51	51
95	21	21	21	22	23	24	24	26	29	34	38	39,5	39,5

Długość ogólna: 195,2 mm, wysokość ponad linię zasadniczą $h=99$ mm.

skorupie wywiercić dwa otwory o średnicy 6,2 mm i w odległości 25 mm między osiami otworów, po czym włożyć w nie elektrody mosiężne o tej samej średnicy.

Pomiar należy wykonać wg PN-71/E-04405.

5.5.10. Próba napięciowa. Badanie należy przeprowadzić na skorupie hełmu bez wyposażenia wewnętrznego. Podczas badania skorupa hełmu powinna być wypełniona i zanurzona w wodzie tak, żeby poziom wody w niej i na zewnątrz był

taki sam, natomiast górna krawędź skorupy znajdowała się około 50 mm ponad poziomem wody.

Rezystywność wody powinna wynosić około 2000Ω (opór właściwy, oporność właściwa).

Badanie należy wykonać wg schematu przedstawionego na rys. 15.

Wynik pomiaru jest dodatni, jeżeli hełm wytrzyma bez przebicia i przeskoku iskry jednorazową próbę napięciem zmiennym prądu elektrycznego o wartości skutecznej $7,5 \text{ kV}$ i częstotliwości 50 Hz w ciągu 1 min .

5.5.11. Pomiar wytrzymałości czasowo-prądowej. Badanie należy przeprowadzić wg 5.5.10 i schematu przedstawionego na rys. 15.

Napięcie przemienne 50 Hz przyłożone do skorupy hełmu, przygotowanego wg 5.5.10, należy podnosić ze stałą szybkością w przybliżeniu 1 kV na sekundę, aż do wystąpienia przebicia lub przeskoku. Dla wybranych wartości napięcia należy rejestrować wartości prądu upływu.

W celu określenia wartości napięć probierczych należy:

- sprawdzić napięcie wytrzymałowe — $7,7 \text{ kV}$ w ciągu 1 min ,
- określić pomiar prądu upływu 5 kV w ciągu 5 min ,
- określić napięcie przebicia (przeskoku) — od zera do wartości napięcia, przy której wystąpił przeskok lub przebicie.

Wartość napięć probierczych należy mierzyć kilowoltomierzem kl. 0,5 elektrostatycznym kl. 1 typ C.196.

Wartość prądu upływu należy mierzyć mikroamperomierzem kl. 0,5 o zakresie $0... 10 \text{ mA}$.

Wynik pomiaru jest dodatni, jeżeli podczas badania skorupy hełmu prądem zmiennym o napięciu 5 kV i częstotliwości 50 Hz prąd upływu nie przekracza 2 mA w ciągu 5 min i nie ma charakterystyki rosnącej.

5.6. Ocena wyników badań

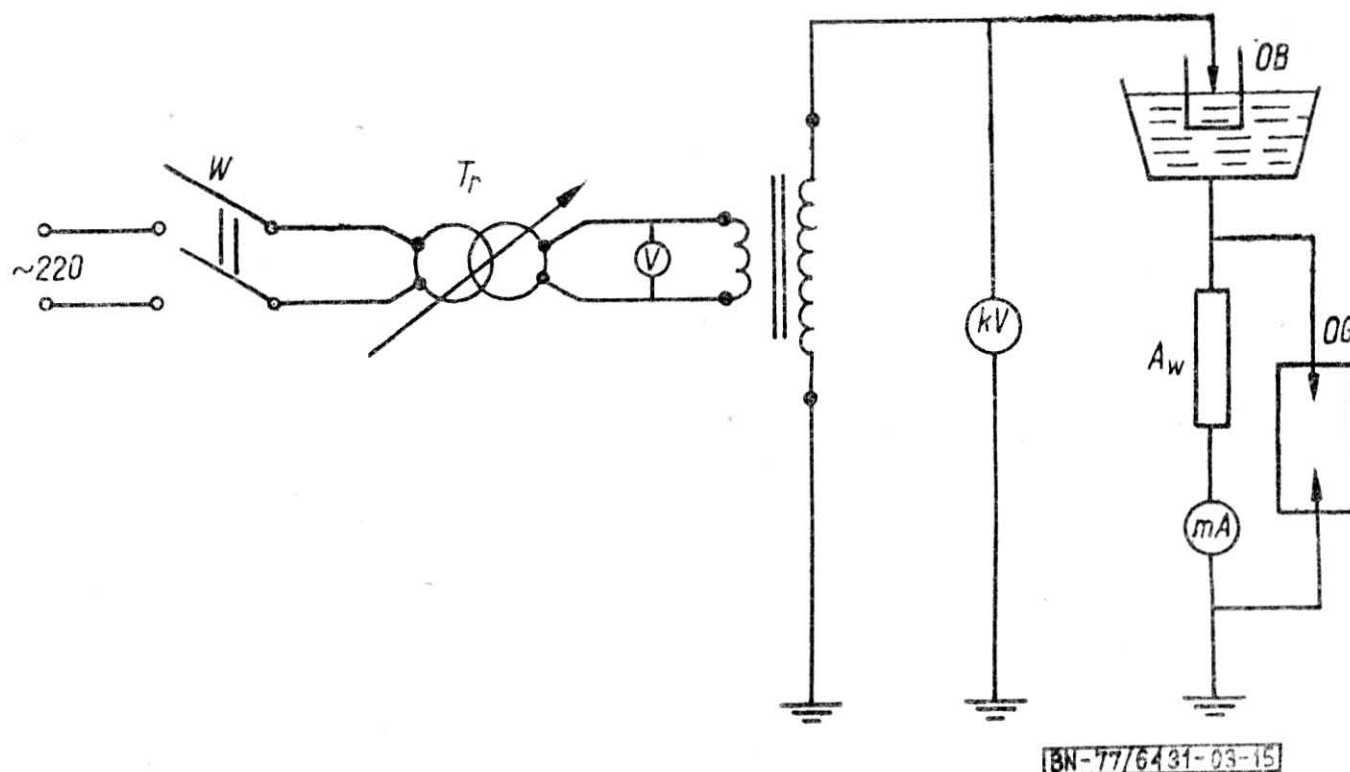
5.6.1. Ocena sztuki. Hełm jest dobry, jeżeli przeszedł przez wszystkie badania wg 5.1 z wynikiem pozytywnym.

Hełm jest niedobry, jeżeli przeszedł przez chociażby jedno badanie wg 5.1 z wynikiem negatywnym.

5.6.2. Ocena partii. Partię hełmów należy uznać za zgodną z wymaganiami normy, jeżeli liczba sztuk wadliwych nie przekroczyła kwalifikującej liczby m_1 podanej w tabl. 4.

Partię należy uznać za niezgodną z wymaganiami normy, jeżeli liczba sztuk wadliwych jest równa lub przekroczyła dyskwalifikującą liczbę m_2 podaną w tabl. 4.

5.7. Zaświadczenie o wynikach badań. Do każdej partii hełmów, uznanej za zgodną z wymaganiami normy, powinno być wystawione zaświadczenie o wynikach badań.

Rys. 15. Układ probierczy do badania hełmów energetycznych

W — wyłącznik, Tr — transformator regulacyjny 220/0, V — woltomierz 0... 300 kV, kl. 0,5, TP — transformator probierczy 100/30000 V, 80 VA, kV — kilowoltomierz elektrostatyczny, kl. 1, OB — obiekt badany: hełm energetyczny, Aw — rezystor: 19 komór, OG — odgromnik gazowany, $U_z=200 \text{ V}$, mA — miliamperomierz: kl. 0,5 o zakresie $0... 10 \text{ mA}$

6. POSTĘPOWANIE Z PARTIĄ PRODUKTU UZNANĄ ZA NIEZGODNĄ Z WYMAGANIAMI NORMY

Partię hełmów uznaną za niezgodną z wymaganiami normy ze względu na wygląd zewnętrzny, cechowanie oraz opakowanie i znakowanie zwraca

się producentowi do przesortowania, a niezgodną ze względu na pozostałe wymagania należy zwrócić w trybie obowiązujących przepisów.

7. POSTANOWIENIA PRZEJŚCIOWE

Wielkość parametrów zostanie sprecyzowana do końca 1978 r.

KONIEC

INFORMACJE DODATKOWE

1. Instytucja opracowująca normę — Zakłady Tworzyw Sztucznych ERG w Tychach-Bieruniu Starym.

2. Dotychczasowe normy. Norma BN obejmuje wszystkie typy hełmów przemysłowych produkowanych w kraju, dla których obowiązywały normy:

ZN-66/MPCh/OE-223 Hełmy ochronne przeciwuderzeniowe z daszkiem

ZN-66/MPCh/OE-226 Hełmy ochronne przeciwuderzeniowe z rondem

WT-70/6 Hełmy ochronne dielektryczne

TWT-71/9 Hełmy ochronne stoczniove

ZN-72/MPCh/TS-287 Górnicze hełmy ochronne

ZN-73/MPCh/TS-290 Przemysłowe hełmy ochronne

ZN-73/MPCh/TS-297 Przemysłowe hełmy ochronne z wkładem tekstylnym

ZN-73/0109-projekt Hełmy ochronne przeciwuderzeniowe z tworzyw termoplastycznych

ZN-74/0109-projekt Hełmy ochronne przeciwuderzeniowe z daszkiem dla budownictwa

3. Normy i dokumenty związane

PN-72/C-96058 Przetwory naftowe. Olej transformatorowy

PN-75/C-89004 Wyroby z tworzyw termoplastycznych. Cechy i cechowanie

PN-71/E-04405 Materiały elektroizolacyjne stałe. Pomiar elektrycznej oporności

PN-73/N-03021 Statystyczna kontrola jakości. Kontrola odbiorcza wg oceny alternatywnej. Plany badania

PN-76/O-79252 Transportowe jednostki opakowaniowe. Znaki i znakowanie. Wymagania podstawowe

PN-73/O-79402 Opakowania transportowe tekturowe. Pudła

BN-66/7326-01 Papiery pakowe zwykłe

Przepisy o ładowaniu i wyładowywaniu wagonów towarowych w komunikacji wewnętrznej. Załącznik nr 10 (do art. 27, ust. 4, p. 4) PKP Warszawa 1968 r. wraz z późniejszymi zmianami

4. Normy zagraniczne i zalecenia międzynarodowe

Anglia BS 2826-1957 Industrial safety helmets

Australia AS Z 10-1967 Industrial safety helmets Amendment No 3 (1959 — załącznik nr 3)

Indie JS 2925-1964 Specification for industrial safety helmets

JS 2745-1969 Specification for firemen's helmets

Japonia JIS M 7608-1962 Safety helmets

Kanada CSA Z.94.1-1966 Industrial protective headwear

NRD TGL 20814-1965 Arbeitsschutzhelme. Technische Lieferbedingungen

RFN DIN 23313 Bergmannshelm

DIN 4840-1973 Industrieschutzhelme. Begriffe, Anforderungen, Prüfung

USA ASA Z.90.1-1966 Protective headgear for vehicular users

ANSI Z.89.1-1969 Safety requirements for industrial head protection

ANSI Z.89.2-1971 American national standard safety requirements for industrial protective helmets for electrical workers, class B

Szwecja SIS 882431-1968 Skyddashjälmar modelluvund för provning

Dania DS 973-1959 Beskyttelschjehme til brug industrien pa byggepladser m.v

DS 370-1963 Beskyttelschjehme til brug i trafikken

WRL MSZ 12760-70 Bukośisak. Általános miiszaki és vizagálati követelmények

MSZ 12650-70 Tejvedő sisak. Általános miiszaki követelmények és vizsoálát

ZSRR ГОСТ 17047-71 Каски шахтерские пластмассовые. Технические требования. Методы испытаний

ISO/DIS 3873-projekt Industrial safety helmets

5. Autorzy projektu normy — mgr inż. Halina Piekorz i Zenona Zaprzalka Zakłady Tworzyw Sztucznych ERG, Tychy-Bieruń Stary.

6. Podstawowe materiały używane do produkcji hełmów — wg tablicy.

Typ hełmu	Materiał			
	skorupy		czepca	
	termoplastyczny	termoutwardzalny	termoplastyczny	tekstylny
1	+	+	+	+
2	+	—	+	—
	z antystatykiem			
3	—	+	—	+
4	+	—	+	—
5	+	+	+	—
6	+	+	+	—